

En lo naixement de mon fill ^{Esteban}

Esperança.

Un any compli, m'aymia,
 Qui ab nostres fills perdérem nostre mes rich tresor;
 Un any, qu'andem fent via
 Per eixa vall de llàgrimas, envoltats en lo dolor.

Qui sabs de la jornada
 Tots los treballs y penes que tant nos han retut;
 Qui, trista y desolada,
 Com jo, sabs si es amarga la fel qu'havem begut.

Però la boyra humida
 Que'l cor m'amortallava, avuy ja s'ha esbargit;
 Iò'm sento ab nova vida;
 I un fech que tot m'escalfa lo gel fon de mon pit.

Escotta, escotta, aymia,
 Los moixonets ja cantan, las fonts parlan de amor,
 Besa a las flors lo dia,
 Y'l sol pel mon escampa sa polsaguera d'or.

La plana esmeralda,
Los fruiterers floreixen, sona l'gayter joliu;
L'espiga es ja granada,
I l'cel ens dona un angel que tot mon sor reviu.

Epílet de lliris y rosas.
Qui emporta la rosada, no l'te lo mon mes bell;
Vas d'il·lusions hermosas
Tots mes sentits encisa y l'cor se gosa en ell.

No plors no, d'anyoransa,
Qui avuy es jorn de festa, d'amor y de consol;
Fels morts la recordansa,
Lo cor, l'esprit, la vida son ja d'aquest tot sol.

¡Avant! Déu no abandona
Al homi que plora y prega, qui en Ell espera y creu;
¡Beneyt, qui sab quan trona
De genollons entendre sa omnipotent veu!

23 juliol de 1869.